

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorem, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Sapientia libenter interrogat, & discit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

omnia constituere in aliorum commodum; dum in aedes vocat, & epulas sequitur enim: *misit ancillas suas - si quis est parvulus, veniat ad me.* v. 3. 4. Puto, reginam illam ita latari in beneficiendo egentibus, vel implorantibus: quia putat sibi proprium esse, & suum maxime bonum, quod communicat cum omnibus. Oliva. t. 3. conc. 5. die Merc. hebdom. 1. Quadr.

Sapientia abscondita, & thesaurus invius; quae utilitas in utrisque? Eccl. 41. 17.

Dabo vobis os, & sapientiam. Luc. 21.

15. Sed quare non os sine sapientia? quare non sapientiam sine ore? sed simul utrumque, os & sapientiam se daturum esse promittit. Nocet enim multoties os sine sapientia: inutilis est aliquando sapientia sine ore. Unde scriptum est: *sapientia abscondita &c.* Eccl. 41. Qui intelligit, loquatur; qui non intelligit, melius est, ut taceat; quam ut nociva, & fidei non convenientia, loquatur. Propter hoc enim ad tabernaculum construendum. Ex. 25. 3. *aurum simul, & argentum & as,* Dominus offerri precepit: in auro namque sapientia, in argento eloquii puritas, in aere vero loquendi facundia, intelligitur. Sanct. Euseb. Emisl. hom. in Natali plurimor. M.M.

Alii datur sermo sapientiae &c. 1. Cor. 12. 8. Quia sapientia & scientia, à Deo nobis sic donatur, ut in alios derivetur. Sanct. Bernardus f. 13. in parvis: cætera charismata nobis dantur ad aliorum utilitatem. Unde Apostolus, cum de distributione donorum loqueretur, non ait simpliciter, alii datur sapientia, alii scientia; sed addidit dicens, *sermo sapientiae*: ut eò tenderet, quod huiusmodi dona propter alios dantur; scilicet ut alii ædificentur. Sylveira in Apoc. 10. 1.

Si mercedem suam non perdet, qui calicem aquae frigidae sitienti porrigit; quantam mercedem recipiet, qui animae perpetuæ victuræ salutaris sapientiae aquam scribendo ministrat? quot enim literas debite formas, tot Deo laudis hostias offert. Thomas Kemp. conc. 20.

Nubes. Lem: *congregata dispergit.* Seneca ep. 6. Si cum hac exceptione detur sapientia, ut illam inclusam teneam, nec annuntiem; rejiciam. Picinelli.

Conchilia. Lem: *abscondita in utilia.* Claudianus: vile latens virtus. Id.

Luna à sole illustrata. Lem: *acceptum communicat orbi.* Id.

§. VII.

Sapientia libenter interrogat, & discit.

MAnhu! quid est hoc? Ex. 16. 15. Ipsa vis nominis ad discendum invitat; ut, cum audis Legem Dei recitari; inquiras semper, & dicas Doctoribus: *quid est hoc?* Orig. hom. 8.

Et interrogavit eum. 1. Reg. 3. 17. Ut quisque sapientissimus est, ita se facillimum præbeat ad interrogandum ea, quæ ignorat. Quis Deo sapientior? & tamen sæpe dicitur interrogasse. Interrogabat Adam, *ubi esset?* Gen. 3. 9. Cainum, ubi esset frater ejus? Gen. 4. 9. Abraham, ubi esset uxor ejus Sara. Gen. 18. 9.

Moysen, quid teneret in manu? Ex. 4. 2. Isaiam, quem mitteret? 6. 8. Jeremiam quid videret? c. 1. 11. Eliam, quid ageret? 3. Reg. 19. 9. Diabolum, unde veniret? Job. 1. 7. Si Deus, scientiarum Dominus, etiam notissima sibi, interrogat; quis nos inurbanus pudor ab interrogandis, quæ ignoramus, avocabit? Angeli interrogant II. 63. 1. quis est iste, qui venit de Edom? Gen. 32. 27. interrogat Angelus Jacobum: quod nomen est tibi? Mendoza in 1. Reg. 3. 17.

Venit Maria Magdalena annuntians discipulis &c. Joan. 20. 18. Quis sapientior Joanne? qui è latere Christi divinæ sapientiae fontes potavit; & tamen mysterium resurrectionis ab una femina didicit. Id. ibid. sect. 2.

Vir eloquens & potens in scripturis. Act. 18. 24. &c. Apollo, qui floruit in Ecclesiæ initiis, *Docebat diligenter ea, quæ sunt Jesu.* Additur autem v. 26. *quem cum audissent Priscilla, & Aquila; assumpserunt eum & diligentius exposuerunt ei viam Domini.* S. Hieron. ep. 140. Apollo, vinum Apostolicum, & in lege doctissimum, Aquila, & Priscilla, erudiunt; & instruunt eum de via Domini.

§. IIX.

Sapientia spectat æterna, cœlestia; non terrena.

BEatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus; & non respexit in vanitates, & insanas falsas. Psalm. 39. 5. Beatus vir, qui non ab omni insania debet esse alienus, sed à falsa: quæ temporalia æstimantur, & æterna spernuntur: ab hac cavet vir justus; & aliam prudentissimam insaniam tenet; terrena spernens, cœlestibus intendens. Sylveira. additam in Marci 1. 9. 3.

Si quæseris eam, quasi pecuniam; & sicut thesauros effoderis illam. Prov. 2. 4. Qui thesauros effodit, ejicit rudus terrestris, facit in altum foveam; donec thesauros attingat. Et qui thesauros sapientiae invenire desiderat; quidquid sibi terrenum jineffe deprehenderit, expurgat. V. Beda hic.

Cor sapientis in dextera ejus, & cor stulti in sinistra illius. Eccl. 10. 2. Per dexteram bona, per sinistram mala dextera dat intelligere bona æterna; sinistra temporalia. Vult ergo dicere: quod sapientes cogitant bona æterna, & ea cupiunt; & stulti temporalia. Sanct. Bonaventura hic. S. Hieron. hic: ille æterna, & cœlestia sapit & amat; hic temporalia, & æterna. Cor omnibus hominibus est in medio pectoris, ad terram tamen vergens, ut docet Galenus, & omnes Physici. Per cor ergo, non corporis; sed mentem, rationem, voluntatem, affectum, ejusque operationes, accipe. Sensus est: sapiens cor habet in dextera, id est, omnia sua promptè, expeditè, agilitè, sapientè, feliciter, facit; stultus è contra. Nam in dextera corporis parte, ac manu, plus est virium, & agilitatis, quam in sinistra. Hieron. qui sapiens est, semper de futuro sæculo cogitat, quod ducit ad dexteram.